

ಮಕ್ಕಳ ಕೈಗೆ ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದು, ಮೊಬೈಲ್ ಬಳಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಹೇಳುವುದು.

ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮೊಬೈಲ್ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು?

■ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇಭಾ

ಕೋ ರೊನ್‌ ಸೋಂಕ್ ನಿಯಂತ್ರಣಾಗಿ ವಿಧಿಸಲಾದ ಲಾಕ್‌ಡೋನ್ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ನಡುವೆ ಸಂಪರ್ಕ ಕಷ್ಟವಾದಾಗ, ‘ಇದೋ ನಾನಿರುವೇ ಎಂದು ಆಪದ್ಭೂತವನಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದ್ದು ದಿಜಿಟಲ್ ಲೋಕ್. ‘ಅನೋನ್‌ನಾ ಸಂಪರ್ಕ’ ಎಂಬುದು ಒಳಗೆ ಸರಳವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿತ್ತು.

ಮಕ್ಕಳ ಕೈಗೆ ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶರ್ಪ ಮಾಡಿದರು, ಮೊಬೈಲ್‌ನಿಂದ ಶ್ರೀಕೃಂಜಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಉದ್ದುದ್ದ ಭಾವಣೆ ಬಿಡಿದ್ದ ಅಪ್ಪೆ ಅಮೃತಾದಿಯಿಲ್ಲ, ಬಡಲಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಕೈಗೆ ಸ್ಯಾಟ್‌ಫೋನ್‌ನ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಮೊಬೈಲ್‌ನಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಭಿನ್ನವು ಹಾಳಾಗುವುದೆಂದು ಬ್ಯೇಯುತ್ತಿದ್ದ ಅಪ್ಪೆ ಅಮೃತ್ ಹೇಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಮೊಬೈಲನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಕೈಗೆ ಕೊಡುವಾಗ, ಅದರ ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸುವವು ಅವಕಾಶವೂ ಅವರಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಮೊಬೈಲ್ ಹಿಡಿದ ಮಕ್ಕಳ ರೈಕೆ-ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ವರದಿಗಳು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಅಂತಹೊಂದು ವರದಿ, ‘ಮಕ್ಕಳು ಎವ್ವ ಹೊತ್ತು ಮೊಬೈಲ್ ಅಥವಾ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಪರದೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು?’ ಎನ್ನುವ ವಿವರದ ಬಗ್ಗೆ ‘ದ ಲ್ಯಾನ್‌ಟೋ ಡೆಣ್ಟ್ ಅಂಡ್ ಅಡೋಲೆಸೆಂಟ್’ ಜಾಲತಾಣ ಕೆಳಿದ ವರದಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ವರದಿ.

ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನ ಜನರು, ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ಕಳೆದ ಬಳಿಕವ್ಯೇ ದಿಜಿಟಲ್ ಯುಗದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವಿವರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅದರೆ ಇಂದು ಮಕ್ಕಳು ಒಂದನೇ ತರಗತಿಗೆ ಸೇರುವ ಮನುಷ್ಯವೇ ದಿಜಿಟಲ್ ಲೋಕ್ ಅವರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಅಡಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರ ಕಣ್ಣನ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಅರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ದಿಜಿಟಲ್ ಲೋಕದ

ಪ್ರಭಾವ ಎಷ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಲು, ಈ ‘ಖ್ಯಾನ್ ಟ್ರೈಮಿಂಗ್’ ಸಮೇತ್ತೇ ನೇರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೊಬೈಲ್ ಪರದೆಯನ್ನು ದಿಫ್ರೆಕಾಲ ನೋಡುವುದರಿಂದ, ಮುದುಳಿನ ಬಳಿವಣಿಗೆಯು ಪ್ರಗತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದು. ದಿಜಿಟಲ್ ಪರದೆ ನೋಡುವ ಅವಧಿಗೂ ಭಾಷಾ ಕೌಶಲ ಹಾಗೂ ಸಾಕ್ಷರತೆಯ ಕೌಶಲಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಗುರುತಿಸಿದೆ.

ದಿಜಿಟಲ್ ಲೋಕವು ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಬಳಿಕ, ಕಳೆದರದು ದಾರಕಾಗಲ್ಲಿ ಹಡಿಕರೆಯದಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ಬಳಿವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಾಸ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಬಾಧಿಕತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಂತು ಕೊಡುವ ಪ್ರೋಫರ್‌ರು, ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ‘ಆಟ ಆಡಿದ್ದು ಸಾಕು, ಓದುವುದು ಮತ್ತು’ ಎನ್ನು ವ ಪೋರಕರೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಜ್ಯೇಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ, ಮಾನಸಿಕ ಬಳಿವಣಿಗೆಗೆ ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ತೀರಾ ಅತ್ಯಾಗ್ರಾ ಇದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾದ ವಿಚಾರವೇನಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡವರಿಗೂ ತಡ್ಡಮಟ್ಟಿಗಿನ ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಅಗತ್ಯ ಇದ್ದೇ ಇದೆ.

ಲ್ಯಾನ್‌ಟೋ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ 11, 13 ಮತ್ತು 15 ವರದಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಅರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮತ್ತು ವರದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರೋಫೆಸಿಯನ್‌ನ ಕೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ನಾಲ್ಕು ವರದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಒಂದು ಗಂಟೆ ಅವಧಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಮೊಬೈಲ್ ಅಥವಾ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಪರದೆ ಏಳಿಸುವುದು ಬ್ಯೇಯದಲ್ಲಿ ಎನ್ನುವುದು ಅಧ್ಯಯನದ ಮತ್ತು ಅಂತ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಮಕ್ಕಳಾದರೆ, ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಅವಧಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದಿಫ್ರೆಕಾಲ ಮೊಬೈಲ್ ವಿಳಿಸುವ ಅವಧಿ ಇರಬಾರದು.

ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಮೊಬೈಲ್ ಪರದೆಯತ್ತ ಕಣ್ಣ ನೆಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಅದು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ವಿಕಾಗ್ರಹಿತಯೆ

ಸಾಮಾಜಿಕವನ್ನು ಕುರಿತಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮದನೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರ ಮುಖಭಾವ, ಹಾಬಿಧಾವಣೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಳೆಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿವರವೆಂದರೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೊಂಚ ‘ಬೋರ್’ ಆಗಬೇಕು. ಆಗಣ್ಣೆ ಅವರಿಗೆ ಖಾಲಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಹೊಳಿಯುವುದು. ‘ಈಗ ನನ್ನ ಬಳಿ ಕೊಂಚ ಸಮಯವಿದೆ, ಅದನ್ನು ತಾನು ಹೇಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕು’ ಎಂದರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೊಬೈಲ್ ಅಂತಹಿಂದಿದ್ದರೆ, ಈ ರೀತಿಯ ಯೋಚನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುವದಿಲ್ಲ.

ಕೋವಿಡ್ ಪ್ರಾವರದಲ್ಲಿಯೂ ‘ವಿಶ್ವ ಅರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆ’ (ಡಬ್ಲ್ಯೂಎಚ್‌ಬಿ) ಮಕ್ಕಳ ಮೊಬೈಲ್ ಬಳಕೆ ಕುರಿತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಕೆ ಸೂತ್ರಾಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿತ್ತು. ಅರೋಗ್ಯ ಯೂತ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅರೋಗ್ಯ ಯೂತ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ವರದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚು ಅಟವಾಡಬೇಕು ಎಂದು ‘ಡಬ್ಲ್ಯೂಎಚ್‌ಬಿ’ ಹೇಳಿತ್ತು. ಕುಳಿತು ಟೆರಿ ನೋಡುವುದು ಅಥವಾ ಮೊಬೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಗೇಮ್‌ಗಳನ್ನು ಆಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಅಟವಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ಎಳಿಯಿರ ಮಾನಸಿಕ ಬಳಿವಣಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಬಾಗುತ್ತದೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ದೇಹಾಯಾಸ ಆದಾಗಲವೇ ಉತ್ತಮ ನಿದ್ದೆ ಬರುವುದಲ್ಲವೇ?

ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳ ಕೈಗೆ ಮೊಬೈಲ್ ಕೊಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದು, ಮೊಬೈಲ್ ಬಳಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಹೇಳುವುದು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in